

109

Амурский тигр

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Куда Київ - 47
Проспект Червоного

50
Кому редакція
Сільської Вісті

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
288301

Вінницька об
Жульгинський р-н
с. Суворівське
Григорій Нараска Іванович

Дорога редакція Сільський Вістий.
Добрий день робітничої редакції.
Я жителька с. Суврівського колгоспника
давно вже на пенсії, ще і тепер в літ-
ню пору трошки помагав, приходилося
робити всякі роботи. Вдома город
невеличке господарство діти онуки. Я вже
давно випишую газету Сільські Вісті, дуже
хороша газета. Тут прочитала
с. 33-й! голод! Як цей голод часто
нагадується. Мій тато був бідняк ріс
сиротою воював в імперіалістичній війні,
коли нагалаєв колективізація він скоро
записався в колгосп що там було посяно.
Здав у колгосп, а сам пішов на роботу
була одна коняка відігнав в колгосп
мача сварилає що він поспішив нас
дітей було троє і більша, а два брати
менші. Щось заробив тато із мачою
зерна на трудовні і осінню 1932 р.

забрали все хто? його забирав нежнано
вже з осені не було ще їсти, і не
тільки в нас, а по всім селі бо так
говорили бригада по викаске хліба та не
тільки зерно, а й картоплю васомно з
горшків вивипали, Весна 1933 рік
люди пухні ходили вмирали, Тато
розсердився за неправду покенув колгосп
нас і поїхав в місто глядіти правди,
А корову мама якимось чудом лишила
і ми її на всі вні вже пасли ходили
за шавійом на долині мама дуже
рано будить нас бо як не рано підем
то не застанем він не співав росте
збирали землю картоплю шеть, бора-
гину почало росте, але молоко нас
врятувало ще й дітей сусідських напува-
ли. Мама так примарчалась ходила
в колгосп на роботу нагалясь жнива

Крадучись приносила полосоків і так
нас врятувала від смерті. Пробачте
мені я не жалуюсь тільки за себе
нас також було тисячі, як нашим
мамам давитись як ми плакали їсти,
дівлюсь я зараз на сві дити єдинок.
Не дай бог щоб більше таке повто-
рилось, щоб ніхто ніколи такого горя
не знав ніяке потомство.
Пробачте як що не так щось написала
я мало грамотна, неграмотно пишу
що знала і вже забула.

Досвідання.

Тереша Параска Якимівна
колгоспниця - пенсіонерка

І ще з нашого села теж позабирали
людей ніхто не знає де ті люди,